

ikke efter min Mening stemmer med Grundloven, er skreven i Vand. Den midlertidige Finantslov, hvis Midlertidighed varede lige saalænge som hele Finantsperioden, er skreven i Vand. Alt dette er Intet, der er ikke Spor tilbage deraf. Han nærer den Tillid til dem, at naar han kommer og begjærer nogle og halvhjersindstyve Millioner Kr., betro De dem til ham med fuldkommen Tillid. Fra den Forudsætning antager jeg, at den høitagtede Conseilspræsident er gaaet ud, idet han nærer Forvisning om, at han vil faae dem. Jeg tror ikke, denne Forudsætning svarer til de virkelige Forhold; jeg tror ikke, at Fler-tallet af Thingets Medlemmer er kommet saa vidt, at de staa paa saa høit et Standpunkt, at de svare til den høitagtede Conseilspræsidents Forventninger. Derfor vil der efter mit Sjøn ikke være nogen Udfigt til at føre dette Lovforslag igennem i sin Helhed. De Herrer vide, at jeg ikke er nogen Ven af Visnepolitikken. Lige fra jeg begyndte at deltage i politiske Sagers Behandling, har jeg altid set paa Sagernes Indhold. Ved stærke Venfabsbaand var jeg knyttet til en fremragende Mand, hvis Røst nu er forstummet, jeg mener Oberst Tscherning. Hvor forskjelligt vi end vare, stoledes vi dog i den Henseende med fuldkommen Tillid paa hinanden. Men jeg vil sige: Jeg vilde vel komme i Strid med mit inderste Væsen, hvis jeg fraveg den Grundfætning, altid at se paa Sagerne, men derfor kan jeg godt forstaa, at man tager sin Tilflugt til Visnepolitiken. Jeg kan ikke slutte mig dertil, men jeg kan forstaa den, naar intet Andet hjælper. Man siger: Vedtage vi motiverede Dagsordener, saa siges der, at vi ere gaaede udenfor vor Berettigelse, selv om det kun gjælder en saadan mild Dagsorden som den med Hensyn til Indførelsen af lungeslygt Kvæg fra Sverig. Komme vi med Adresser, have de ikke Noget at betyde. Negte vi Finantsloven, giver Ministeriet en provisorisk Finantslov. Dette er vort sidste Vaaben, som vi bruge for at vise, at uden vort Samtykke er Regjeringens Virksomhed lammet. Vi gjøre det, for at overbevise Regjeringen om og faae den til at indse, at det er nødvendigt for at sætte Noget igjennem at have en Samvirken mellem begge Thingene. Dette ligger til Grund for Visnepolitiken. Men naar nu dette er Tilfældet, og der ikke kommer Noget ud af dette Lovforslag, hvad vil saa Følgen være deraf? De Herrer tage feil, naar de tro, at Ministeriet ikke kan støtte sig til store indflydelsesrige Samfundslag og i dem have en stor Støtte, skjøndt disse Samfundslag ikke have en tilsvarende Betydning her i dette Thing. Hvad vil Følgen være, naar et saadant Lovforslag

her fremlægges, og det saa skulde henvisne ligesom de andre? Læg vel Mærke til det, De ville ikke kunne miskjende, at der dog paa mange Steder og hos mange Mennesker gaar en Strøm af Overbevisning om, at der maa gjøres Noget for Fædrelandets Forsvar. Dette ville De ikke kunne negte. Ja, mine Herrer, dette Lovforslags Henvisnen vil vække en Brede, en Uvillie og en Forbittrelse. Det vil faae Dem til at staa som dem, der ikke have Die for Fædrelandets vigtigste Sag, som dem, for hvem selv det vigtigste Spørgsmaal maa staa tilbage for den politiske Kamp. Lovforslagets Henvisnen vil altsaa have en virkelig politisk Følge. Det vil drage Kløften dybere mellem Dem og de Samfundsklasser, til hvilke Ministeriet støtter sig. Jeg siger paa ingen Maade, at dette har været Hensigten med at fremsætte Lovforslaget, men det vil blive Følgen deraf. Dersom De anvende Visnepolitiken paa dette Lovforslag uden nogenjomhelst Indstrækning eller Betingelse, saa ville De, mine Herrer, eller min Mening tilføie dem selv en stor Skade; De ville tilføie netop det, som de ville tjene, en stor Skade. Dette er min inderlige Overbevisning, og jeg kunde derfor fristes til at sige, at jeg vil bede, at jeg vil bønfaalde Dem om at ville gjøre det til Gjenstand for en alvorlig Behandling, som er hævet over al Tvivl og hvorum Alle ere enige. Jeg vil bønfaalde Dem om dog at ville votere det og bringe det til at blive til Lov, hvorum Alle ere enige, og hvorum der ikke er nogenjomhelst Tvivl, og at ville lade det, som er tvivlsomt, blive gjort til Gjenstand for en udtømmende Behandling, helst gjennem et Underfølgelsesudvalg. Jeg kan ikke betragte det som hævet over al Tvivl, at det paatænkte Forsvar ikke vil kunne udspres paa en anden Maade. Jeg kan ikke anse det som hævet over al Tvivl, at den Fæstningslinie, hvormed man vil omgive Kjøbenhavn, ikke mere hensigtsmæssigt vilde kunne flyttes længere Vest paa, saaledes at Kjøbenhavn kom til at ligge i et forsvaret Terrain. Jeg skal ikke gaa ind paa Ustokthederne hert, thi jeg vil ikke smykke mig med laante Fjer, og desuden er det ogsaa ofte Tilfældet, at en Tanke lider derved, at den mangler det sagthindige Forsvar, men jeg mener, at det egentlig først er gjennem en Underfølgelseskommission, at vi kunne komme til fuldstændig Indsigt i disse store og vigtige Spørgsmaal. Ja, jeg siger, at jeg vilde gjøre Alt, hvad der stod i min Magt, hvis jeg kunde faae dem overbevist herom. Jeg vilde bede, bønfaalde og beværge Dem. Jeg tror, at De tage feil, naar de tro, at Forholdet til Regjeringen vilde blive et andet. Det vilde maaste gjøre Regjeringen stærkere, men det